

Turen efter solnedgangen - på en kold, klam og tåget dag.

Af Allan Kierulff – en fotoakrobat.

Søndag den 24. januar havde 8 Fotoakrobater (fra den lokale fotoklub) sat hinanden stævne på Rødvig havn. Vi skulle tage billeder af den flotte solnedgang, stedet giver mulighed for at skue.

Vores samling skulle dog begynde på Restaurant Harmonien, hvor en bestilt frokost skulle danne grundlag til en god eftermiddag og aften, hvor den nedgående sol afslutningsvis skulle foreviges i vores digitale kameraer.

Men men men – turplanlæggeren havde ”glemt” at taget moder natur i ed på, at vejret skulle være egnet til denne form for aktivitet.

Den foregående fredag og lørdags dejligt klare, kolde og solrige vejr, blev den søndag vekslet til en ”klam, tåget og kold-fugtig dag”. Selv de ellers så seje og vejebestandige lystfiskerene på Rødvig havn meddelte at de gav op og tog hjem.

Meeen – Fotoakrobater fra Albertslund og Vallensbæk er ikke sådan at kyse.

Vi tog vores tilløb via den hyggelig frokost og havde konstateret, at selv om vejret var dårligt, så var selskabet godt. Og efter et par hyggelige timer med fotosnak og andre vejrlige emner, trak vi i vores medbragte vindtætte og (forhåbentlig) varme tøj – vi gik på havnen. Vel opmuntret af vores nye klubformand Jan og hans kone Anette, som lovede os kaffe og kage, når vi var blevet kolde, stod det klart, at NU KUNNE turen ikke blive ”dårlig” ☺

På havnen var der ikke meget at se for en veldækkende tåge – for slet ikke at tale om at fotografere.

Nogle måger som så ud til at sidde midt i luften et pænt stykke over havnebassinet, viste sig ved nærmere eftersyn, at sidde på nogle høje fortøjningspæle. Vejret var absolut ikke til at tage solnedgangs billeder –

eller for den sags skyld – I DET HELE TAGET TIL AT TAGE NOGEN SOM HELST BILLEDER. I hvert tilfælde ikke i havnen med havet som baggrund.

Vi gjorde som lystfiskerene (næsten) og fortrak. Vi lagde dog vejen om og drog mod Stevns klint for at drikke eftermiddagskaffe fra Jan og Anette "bagsmæk" (heldigvis fandt vi ved vores fremkomst nogle borde ☺).

Men tanken eller måske håbet om at finde et par tågede motiver at tage med hjem, trak os nok også den vej. Et tåget billede af klinten, vandet, stranden – ELLER BARE ET ELLER ANDET der kunne berettige turen, kunne gøre godt.

Vi deltes lidt op, nogle tog turen ad trappen ned til vand, strand og sten, nogle blev i området ved kirken, og to af os drog af Trampestien til Stevns Fyret. Måske med tanken om, at et tårn i disen kunne give ét billede.

Jørgen og jeg tog retning mod fyret og travrede ud af den mudrede Trampesti, og tog (for at holde os i gang) et par billeder undervejs.

På kanten af afgrunden med det flot farvede vand i "bunden".

Et liv på kanten.

Vi ankom til fyrtårnet med mudder på sko og op af bukserne, og tog nogle intetsigende billeder af et tårn mod en massiv grå himmel, vel vidende, at jeg har det selv samme fyr med blå himmel, dekorative skyer og flot sol der hjemme.

Nu meldte tanken sig om, at vi måske kunne undgå turen tilbage til bilerne. Vi kunne måske få dem bragt til os? Så vi slap for at trave tilbage da den mudrede, klæbrige og smattede stil!

Telefonen blev brugt, og bilerne satte (ganske dejligt) kurs mod Stevns fyret – Super ☺

Men nu begyndte der at ske noget. Tågen lettede lidt og et svagt lys begyndte pludselig at kunne ses i ”fyrretoppen”. Lidt efter lidt tog det til i styrke – OG nu blev også en meget skarp og afgrænset lysstråle synlig, når fyrets lys vendte imod os – **HALØJSA**, måske kunne vi få noget med hjem!

Så blev to lysstråler synlige – og tre – og fire - og efterhånden både fem, seks, syv og otte. Det **var** virkelig ved at blive til noget.

Et begyndende flot syn kunne fornemmes at tage form. Et syn der lagde spiren til håbet om, bare at få ét rimeligt motiv bragt hjem.

Samtidig og langsomt var mørket begyndt at sænke sig, og fyrets lys tog til i tilsvarende takt. Tågen lettede en del mere, og gav fyrtårnet og lysstrålerne et fantastisk diffust skær – otte lysstråler var nu synlig på samme tid, og ligefremt skreg – ”**tag os med laaang lukketid**”.

En sådan opfordring blev hurtigt sat i værk. Stativerne blev sat under kameraerne og den lange lukketid etableret. Kravet var opfyldt, og klart til at blive eksekveret.

Pludselig kom endnu en aftagning af tågen, en aftagning der begyndte at afsløre aftenens ”blå time”. Himlen blev med et fantastisk fløjlsagtig og midnatsblå, og fyrtårnets høje slanke krop og de diffuse lysstråler, gav et overraskende og ubeskriveligt flot syn, der – utroligt - forsynede os med nogle ganske flotte billeder, lige til at tage med hjem i vores digitale kasser.

Den **kolde klamme fugtige kedelige udflugt**, blev til et ubeskriveligt flot senarie af en slank ”krop” svøbt i svag tåge med dansende lysstråler omkring sig og med en midnats blå himmel som baggrund.

Vi fik alligevel alle trods tåge, trods en klam kulde, trods vind og fugt alle bragt nogle helt anderledes og spændende billeder med hjem.

Man skal aldrig give op, selv om oddsene er dårlige.

Man kan få billeder i al slags vejr – der opstår ”altid” et øjeblik, som kan/skal fanges.

Men – som fotograf efter øjeblikke, skal man være udholdende, opmærksom og nærmest forudseende, for øjeblikket er ofte kort eller kun et glimt, og kan nemt mistes eller slet ikke opdages.

Den blå time

***En dejlig dag var slut, og en
spændende aften med sejr til
håndbold-herrerne var i
vente ☺ ☺ ☺***

Flere billeder fra turen.

Lystfiskerne opgiver og tager hjem.

Klintens flotte grøn-farvede vand.

Et fyrtårn i dis og tåge.

